

GAZETA LWOWSKA.



We Wtorek dnia 27. Października 1812.

Wiadomości kraiove.

Ze Lwowa. — Przeszłego Piątku, d. 23. b. m. wyruszył z tąd na miejsce dalszego przeznaczenia pułk pieszy Weidenfelda, a onegdaj pułk pieszy Giulaja. Dnia 23. b. m. nadciągnął tu 3ci batalion pieszego pułku Bellegarde, onegdaj zaś nadciągnęły również 3cie bataliony pułków de Ligne i Straucha.

Z dostrzeżeń meteorologicznych w miesiącu Wrześniu we Lwowie czynionych, okazują się następujące wypadki: I. Barometr: Najwyższy stan (d. 9.) 28", 5"', 9"; najniższy stan (d. 25.) 27", 7"', 11"; średnia wysokość z całego miesiąca = 28, 1, 7. II. Ciepłomierz: Największe ciepło (d. 18. o godz. 2giéy) = + 19, 2.; najmnieysze ciepło (d. 10. o wschodzie słońca) = + 0, 7.; średnia temperatura z całego miesiąca: dla wschodu słońca = + 6, 3... dla 8méy godz. zrana = + 8, 7... dla 2giéy godz. po południu = + 12, 5... dla 10téy godz. w nocy = + 7, 9... Całość więc = 8, 9. III. Wilgociomierz: Największa wilgoć = 97, 9.; najmnieysza = 52, 5. Średni stan Wilgociomierza z całego miesiąca był dla wschodu słońca = 90, 85.; dla 8méy godz. zrana = 85, 347... dla 2giéy godz. po południu = 68, 127... dla 10téy godz. w nocy = 85, 01. Z ogółu dostrzeżeń okazuje się więc średnia = 82, 3... IV. Wiatry: Podczas 120tu dostrzeżeń była 6 razy cisza; słaby wiatr był 62 razy, średni 45 razy, a mocny 7 razy. Dnia 12go po godz. 5téy po południu, była burza z Zachodu. Panujący wiatr był Północno-Zachodni (P. Z.), a to 44 razy podczas 120tu dostrzeżeń; po nim zaś wiatr Południowo-Zachodni (Po. Z.), a to 27 razy w czasie dopiero co wspomnianych dostrzeżeń. V. Od-

miany powietrza; Dnia 9go, 10go i 11go tegoż miesiąca, bywały zrana mocne szrony*) Było 4 dni zupełnie pogodnych, tyleż całkiem pochmurnych, a 22 odmiennych. W tymże miesiącu nie było żadnych grzmotów; szczególnie dnia 5go wieczorem łyskało się. Mgła była przez 3 dni, dni dżdżystych było 10, między temi jeden, w którym ciągle, a diewięć, w których przestankami deszcz padał. VI. Deszczomiar: Ilość deszczu spadłego w owych 10ciu dniach deszczu, wynosi poług miary Wiedeńskiéy 2 cale i 4 1/2 linii.

Z Wiednia d. 17. Października. — N. Pan raczył Hrabiego Rudolfa de Lützów aktualnego Szambelana swojego, mianować nadzwyczajnym Posłem i pełnomocnym Ministrem przy Dworze Królesko-Duńskim.

N. Pan raczył nayłaskawiey Krystyana Hrabiego de Aicholt Prezesa Sądów szlacheckich i Stanów Austrii powyżéy Ensy, przez wzgląd na kilkoletnie iak naylepsze prowadzenie stera interessów, i na inne położone zasługi, mianować Prezydentem Rządu kraiowego po wyżéy Ensy.

Wiadomości zagraniczne.

Zjednoczone Stany Ameryki północnéy.

Donoszą z Nowego Yorku pod dniem 17. Sierpnia, iż w skutku nadeszłych z Anglii depeşów, tyczących się cofnienia roz-

*) W nocy z dnia 25go na 26ty podczas mocnego północno-zachodniego wiatru i gdy Ciepłomierz z + 3, 7. spadł aż na + 2, 3. padały płateczki śniegowe, które iednakże natychmiast topniały.

kazów gabinetowych i innych między obustronnemi Państwami zaszytych nieporozumień, tudzież na przełożenie Angielskiego Jenerała Adjutanta Baynes, stanęło w Kanadzie zawieszenie broni między tymże Jenerałem. i naczelnym Dowodzącą wojsk Amerykańskich Jenerałem Dearborn, które trwać ma aż do oświadczenia się Prezydenta na propozycye Angielskie. Układ tego rozejmu posłano do Washingtonu, lecz dotychczas nie wiadano, czyli od Rządu będzie potwierdzonym.

Z w i ą z e k R e Ń s k i.

List ieden z Drezna pisany pod d. 27. Września donosi co następuje: „Wylizał seymowy pracuje tu ciągle. Potrzeby i nagłe wydatki są wielkie, lecz równie wielką jest chęć wiernych Stanów Saskich przyłożyć się do wszystkiego ile możności. Panuje wprawdzie w niektórych pojedynczych okolicach Kraiu (co naturalna jest rzeczą) niedostatek pieniędzy, a przeto nadzwyczajny podatek naysiębiej w niektórych okolicach Kraiu (co naturalna jest rzeczą) niedostatek pieniędzy, a przeto nadzwyczajny podatek naysiębiej w zwyczajnych podatkach. Lecz nadzwyczajna oszczędność narodu Saskiego okazuje iawnie, iż wszystko jeszcze można było uczynić, a niezachwiana miłość sprawiedliwości Króla połączona z doświadczoną rzetelnością Stanów Saskich w dopełnieniu wszystkich przyiętych obowiązków, zapewniają ciągle kredyt Kraiu naszego. Rewersa podatkowe regularnie losowane i wypłacane bywają, a pożyczki u Reichenbacha i Kompanii czynią śpieszne postępy. Komisysya krajowa nieustannie jest zatrudniona zarządzeniem zachodzącym co chwila potrzebom w tych okolicach, które kwatérunkami i furmanką są uciśnione i. t. d.“

„Wielkiey wagi dla handlu książkami jest rozkaz pod d. 10. Sierpnia tyczący się cenzury i książek. Chociaż niektóre punkta onegoż wyięto z dawnych rozporządzeń, które Król. Kommissysya książek w Lipsku dawno z troskliwością wykonywała, przecież znajduie się wiele nowych punktów zgadzających się z duchem czasu i terazniejszą polityką książek, a rozkaz ten jest nowym dowodem oycowskięj troskliwości, z jaką zapobiega się nadużyciom wolności druku, która wreszcie wszelkiey opieki i wsparcia doznaie.“

T e a t r W o y n y.

Marzałek Xiąże Tarentu (Macdonald) przybył d. 5. Października do Borska z częścią wojsk, które pod rozkazami jego została.

Główna kwatéra rossyyska ma bydź teraz w Tu li (20 mil od Moskwy).

Przednia straż francuzka stoi wzdłuż rzeki Pakwy.

Do tego bulletynu wielkiego wojska (umieszczonego w przeszłym Nrze Gazety naszej) załączone są znowu następujące odezwy i doniesienia rossyyskie:

Drukowane doniesienie Jenerała-Gubernatora Moskwy (bez daty).

Przednia straż nasza stoi w pobliskości Gzacka; wojska nasze zajmują groźne stanowisko, a JO. Xiąże ma zamiar stoczyć bitwę. Wojsko nasze jest równie tak liczne jak nieprzyacielskie, a wprzeciągu dwóch dni pomnożonem będzie jeszcze 20000 ludzi. Zostań rze nasi są sami tylko Rossyanie, mają wszyscy iedną i też samą religię, zostają pod dyndym Monarchą, walczą za Cerkiew Bożą za domy swoje, za swe żony, dzieci i oyców swoich, Nieprzyjaciel biie się o nich. Jak przegra bitwę, będzie musiał uciekać. Przywieziono tu ranionych; leżą oni w Gółwińskim; odwiedzałem ich; kazałem im dać iedź, i byłem przytomnym, gdy się spakowali. Walczyli oni za nas; nie opuszczajcie ich; macie obowiązek osładzać ich cierpienia przez odwiedzanie i rozmowy. — Pamiętajcie nawet o tych, którzy są na roboty publiczne skazani! Są oni wierni podani Monarchy naszego i przyjaciele nasi. podobna było odmówić im wsparcia?

Odezwa tegoż do mieszkańców Moskwy.

Rozehodzi się pogłoska iakobym zakazał wyieźdzać z miasta. Gdyby to było prawdą, widzianoby żołnierzy stojących na rogatkach, a tysiące powozów wszelkiego rodzaju nie wychodziłyby z miasta. Mito mi jest, iż damy i żony kupeców, dla spokojności swoiey wyieźdzaią. Im mniey boiazliwych, tém mnieysze niebezpieczeństwo. Lecz ganie tych mężów, braci i krewnych, którzy z żonami swoiemi powyieźdzałi i powrócić nie chcą. Zle czynią opuszczając miasto, jeżeli sądzą, że jest niebezpieczeństwo, a hańbą się pokrywają, jeżeli go nie ma. Ręczę przed ciem moiém, że nieprzyjaciel nie wyjdzie do

Moskwy, oto są mnie powody: Wojsko nasze liczy 150000 wybornego ludu, 1800 dział, a JO. Xiążę Kutuzow mianowany od N. Monarchy naczelnym Wodzem całego wojska. Korpusy Jenerałów Tormasowa i Czyczagowa stojące w tyle nieprzyziaciela, liczą 85000 wyborney piechoty i iazdy. — Jenerał Mitoradowicz nadciągnął z Kaługi do Mozayska mając 30000 piechoty 3800 iazdy i 84 dział. We trzy dni nadciągnie do Mozayska Hrabia Marków ze 24000 ludzi, za którymi ciągnie 7000 innych jeszcze ludzi. W Moskwie, Klinie, Zawidowie i w Podolsku znajduje się 14000 piechoty. Jeżeli siła ta nie będzie dostarczającą do pobicia wiarołomnego nieprzyziaciela, powiem wtenczas do was: Daley żywo kochani Moskale! ruszajmy także! Zbierzemy 100000 ludzi, weźmiemy z sobą Obraz Najszytszey Panny i 150 dział, a tak uczynimy koniec od razu wszystkiemu. — Nieprzyziaciel nie ma iak 150000 ludzi z własnym wojskiem, i z tém wszystkiem co tylko mógł zebrać. Żyją oni końskim mieciem. — Donoszę o tem dla zaspokoienia iednych, a dla pocieszenia drugich, szczególny zaś z powodu bliskiego przybycia N. Monarchy do wernego jego miasta. Czytajcie; wszystko jest łatwe do zrozumienia, ale nie tłumaczcie sobie z tego żadnych złych skutków, co wam doniosłem.

Odezwa tegoż Gubernatora do mieszkańców Moskwy, wydana dnia 21. Września;

Bracia! Wielkie wojsko nasze nie oszczędzi życia na obronę oyczyzny. Nie pozwolimy przewrotnemu nieprzyziacielowi weyść do Moskwy. Zbrodnia byłoby nie wspierać naszych braci wszelkimi siłami. Moskwa jest matką naszą. Ona was żywiła. Ona wam dała wszystkie bogactwa, które posiadacie. Na imie Przenayświęt: Matki Chrystusa wzywam was na obronę przybytków Pańskich, Moskwy i całej Rossyi. Uzbroycie się iak tylko możecie, pieszo i konno. Nabierzcie żywności na 3 dni. Zgromadźcie się pod znaki krzyża, i niezwłocznie udajcie się na 3 góry. Ja będę z wami. Wytępiamy przewrotnych nieprzyziaciół. Chwała dla tych, którzy będą w boiu. Wdzieczna oyczyzna zachowa w pamięci za nią poległych. Zie myślicy na sądzie ostatecznym karę edmosa.

Doniesienie tegoż Gubernatora d. 12. Września;

Jutro wyieżdżam do Xiącia Kutuzowa dla ułożenia sposobów na zniszczenie nieprzyziaciół. Diabłu oddamy tych gości, i duszę wydrzemy. Na obiad powrócę, i rozpocznę dzieło, które w proch obróci zdrayców.

Podpisano: Hrabia Rostopszyn.

Major Pruski Wrangel przywiózł Królowi Imci Pruskiemu doniesienie od Jenerała-Leytnanta Yorck z Mitawy pod d. 3go Października pisane o wypadkach kilkudniowych bitew, które korpus Pruski pod rozkazami tegoż Jenerała zostający z nieprzyziaciellem stoczył, i w których dawną sławę oręża Pruskiego w świetny sposób utrzymawszy, nadler. wżny plan nieprzyziacielski, któryby w skutkach swoich mógł się stać bardzo szkodliwym, wniwecz obrócił.

Istota treść tego doniesienia jest następująca:

„Od dnia 19. Września rozeszła się była pogłoska, że osada Rygi zotu lub 30 tysiącami ludzi powiększoną została, i że się gotuje do uderzenia za całą siłą na korpus Pruski, a najmocniejsza kolumna miała działać przeciwko Mitawie. W niedogodnym stanowisku, iakie na ówczas korpus zajmował, musiał Jen. Yorck spokojnie czekać na wszelki przypadek. Gdy mu dnia 26. Września po południu Pułkownik Horn doniósł, że nieprzyziaciel z przemagającą siłą zagroził stanowisku jego pod Tamoszną, odpartszy już wszystkie jego straż, rozkazał mu Jenerał, aby się cofnął za Muszę, a w przypadku potrzeby aż za Eckau dla odkrycia przez to planu nieprzyziacielskiego i przedsięwzięcia potem stanowczych środków. Na ten koniec udał się Jenerał z mocnym oddziałem na rozpoznawanie gościńcem prowadzącym z Mitawy do Rygi, gdzie się z pewnością dowiedział, że większa część korpusu Finlandzkiego i wiele innych batalionów z Inflant i Estonii dnia poprzedzającego wieczorem do Rygi przybyły. — Jeszcze téj nocy postanowił Jenerał Yorck opuścić stanowisko przy Olai, i połączywszy się z oddziałem Pułkownika Horna, stawać w szuku boiowym pod Eckau. Ledwie to połączenie przyprowadzone było do skutku, gdy dnia 27. Września około piérwszy z potu-

dnia kolumny nieprzyjacielskie pokazawszy się uderzyły na Jenerała Leytnanta Massenbach, który z jazdą i dwiema baterjami konnemi artylerji w bliskości rzeki był zastawiony, aby o ćwierć mili za rzeką na wzgórzu z innemi korpusami stanowisko zajął. Jenerał-Major Kleist pozostał był pod Mitawą, z pięcią batalionami, zmaszwadronami i dwiema baterjami dla obrony szanieców przedmostowych. — Zająwszy Jen. Yorck stanowisko, dał rozkaz Jen. Leytnantowi Massenbach, aby jazdą stanął w szyku bojowym przy korpusie. Nacciągnął niebawnie nieprzyjaciel z znacznie przemagającym korpusem, którego kolumny już z daleka usiłowały oskrzydlić lewe skrzydło korpusu Pruskiego. Już odtąd nie wątpił Jenerał, że przedsięwzięcie nieprzyjaciela wymierzone jest na wielkie działa do oblężenia sprowadzone, a pod Ruhenthalem stojące, aby przez opóźnianie onych oblężenie Rygi przynajmniej w téj kampanii niepodobnem uczynić. Jen. Yorck zatem wszelkich ruszył sposobów dla obrócenia wniwecz tego niebezpiecznego planu; iakoż cały korpus Pruski na sztych wystawić musiał dla dopięcia tak ważnego zamiaru. Wrócił się więc Jenerał do Bowska dla uniknienia w dniu tym bitwy, gdyż się spodziewał, że się tam połączy z Pułkownikiem Hünerbein, któremu Marszałek Xiążę Tarentu poruczył dowództwo brygady stojącej pod Fridrichsstadem. Lecz Pułkownik ten dla tego, że nieprzyjaciel ciągnął na Eckau, miał wiele drogi do obchodzenia, a gdy Jen. Yorck dnia 28 zrana nic o nim się nie dowiedział, nie pozostało mu, iak ściągnąć do siebie oddział Jenerała Majora Kleist, i Mitawę opuścić; postanowił także iść naprzeciw tegoż Jen. pod Ruhenthal, gdzie ciężkie działa bez zaprzęgu stały, i w przypadku najnieszczęśliwszym przy nich walczyć. Nieprzyjaciel przestał na tém że Bowsk osadził, i bataliion fizyliierów zastawiony tam z dwoma szwadronami huzarów dla utrzymania związku z Pułkownikiem Hünerbein, z miasta wyparł. Dnia 29 zrana stanął oddział Jenerała-Majora Kleist pod Ruhenthalem, i dowiedziano się, że znaczny nieprzyjacielski korpus przeprawiwszy się przez Aę, dąży do Ruhenthal. Wyprawił natychmiast Jen. Yorck lewe skrzydło korpusu pod sprawą Jenerała Kleist z odwodem naprzeciw nieprzyjaciela na lewym brzegu rzeki Aa, aby tam na niego uderzyć tak,

iak już przednia straż pod Pułkownikiem Jeanneret na prawym brzegu Aa z pomysłnym skutkiem uczyniła. Ledwie Jen. Kleist z nieprzyjacielem się spotkał, alści nayszybsza rozpoczyna się walka, która do późnocy trwała, a wktóreży na końcu bagnet tył do dokazywał. Nieprzyjaciel zupełnie był odparty i musiał w nocy znouwu przez Aę się przeprawić. Zabrano mu tego dnia 500 jeźdźców.

„Dnia 30. ze świtem ścigany był nieprzyjaciel na obu brzegach Aa, a gdy się przy Schlokhoff zatrzymał, kazał znouwu Jen. dowodzący nań uderzyć. Uderzenie to odbyło się z nawiększą dokładnością. Nieprzyjaciel był znouwu wyparty z posady swojej, a trzeci pułk Moskiewski strzelców, i bataliion odwodowy 25go pułku strzelców musiał broń złożyć przed pułkiem huzarów Pruskich i strzelcami przedniej straży. Tylko nawiększe znużenie wojska, które przez 4 dni prawie bez posiłku i w ustawicznych byłoby obrotach, nakłoniło Jenerała dowodzącego do wstrzymania dalszego ścigania nieprzyjaciela, i dokonania klęski jego. — Po południu stanęła brygada Pułkownika Hünerbeina pod Ruhenthalem.”

„Dnia 1 Października zrana, Pułkownik Jürgas czyniąc rozpoznawanie z dwoma szwadronami swego pułku i bataliionem piechoty, napadł na pułk dragonów Finlandzkich, pułk Kozaków i kilka szwadronów huzarów; po bił je i odparł, a prawie cały pułk Kozaków zrabanym został. W tymże czasie i pod zastoną tego rozpoznania połączył Jenerał dowodzący na prawym brzegu Aa nawiększą część korpusu, zostawiwszy tylko na lewym brzegu przednią straż pod Pułkownikiem Jeanneret i brygadę Pułkownika Hünerbeina, aby tam przeciwko nieprzyjacielowi działały, gdy Jenerał dowodzący z głównym korpusem przez Mitawę w tył mu zaydzie. Obrót ten głównego korpusu wykonany był bez trudności; ale przednia straż musiała zwieść żwawą potyczkę, którą nieprzyjaciel kilkokrotnie na nowo rozpoczął, lecz zawsze był odparty, aż nareście pszyściśniony obrócić mi oddziału 7mej dywizji, przymuszonym został w nocy do opuszczenia stanowiska swego i cofnięcia się do Peterhoff i Olai.”

„Dnia 2 Października wysłano w pogon za nieprzyjacielem, który się do Rygi cofał, i dościgniono tylko ze 20 Kozaków i kilkuset marudów, których w niewolę zabrano.”

„Korpus Pruski zabrał w tych zwyciężkach potyczkach przeszło 2500 jeńców, i jedno działo. Strata ogólna nieprzyjacielska wynosi do 5000 głów, a Pruska w zabitych i ranionych najwięcej 1000. Z officerów, którzy się szczególnie popisali, wymienienia Jenerał dowodzący Jenerała Kleista, Kapitana Schak, Kapitana artylerji Rentzel, tudzież wszystkich dowodzców pułku i batalionów.“

„Jak ważne było zwycięstwo Prusaków, okazuje się ztąd, że Jenerał Gubernator Essen już przybył z Rygi do Mitawy, dla urzędzenia na nowo prowincyi, którą już za odzyskaną rozumiał; co teraz niespodzianie na niczem spęzło.“

„Jenerał Yorck chcąc dać wypocząć wojsku po tak wielkich trudach, stanął pod Mitawą, a strażę jego zajęły znowu dawne stanowiska niedaleko Rygi.“

Z Xięstwa Warszawskiego mamy pod d. 22. Października następujące pewne wiadomości:

„Napady Moskali rozciągają się jedynie na niektóre okolice Departamentów Sieleckiego i Lubelskiego. Liczbę nieprzyjaciela powiększają ciągle wieści roznoszone przez uykających mieszkańców. Prefektura przeniosła się była z Lublina do Zamościa, lecz podług najświeższych wiadomości znowu do pierwszego miasta powróciła. Prosty bieg poczty z Warszawy przez Departament Lubelski do Państw Cesarzsko - Austryackich, nie był ani na chwilę przerwany. Ces. Austryacki korpus posiłkowy działa teraz pod Białą i niebawmie znowu naprzód postąpi. Korpus Moskiewski cofa się, a tylna straż jego została dnia 16. Października pod Międzyrzeczem przez Austryacką jazdę dościgniętą i wypartą. W Xięstwie Warszawskim i światle rozrządzenia J.O. Xięcia Feldmarszałka Schwarzenberga. Wkrótce nieprzyjaciel całkiem wyrugowanym będzie.“

Wiadomości od wojska rossyjskiego, zwanego Dunayskiem.

Wgłówny kwatérze w Brześciu Litewskim d. 30. Września (12. Października) 1812.

Wczoraj weszliśmy do Brześcia Litewskiego, do bronienia którego nieprzyjaciel zdawał się być gotowym, z którego jednakie wyszedł po cichu w nocy z dnia 28. na 29. Września (z tego na 11ty Października), dla cofania się zapewne bokiem od Białegostoku. Mieliliśmy rozprawę z tylną strażą jego. Jchmość Panom Warszawianom damy teraz także uczuć troche naszą bytność. Goniec, który nadbiegł przed dwoma dniami z główny kwatérze Xięcia Kutuzowa, przywiózł z tamtąd najlepsze wiadomości. Na polu on cierpi największy niedostatek żywności, a dezercya mocno się w wojsku jego zakorzenia. Dwa prawdziwie francuzkie szwadrony, przeszły do nas z niedostatku żywności. Zdać się, iż Cesarz Francuzów został przez trudne położenie swoje na inne myśli naprowadzonym. Posyłał on już kilka razy Officerów z trębaczami do Feldmarszałka Kutuzowa z propozycjami zawieszenia broni, lecz Xiążę Feldmarszałek nie chcąc ich nawet widzieć, odprawił ich z niczem. Wielkie wojsko rossyjskie zajmuje takie stanowisko, z którego grozi przeciędem związku wojsku francuzkiemu. Ma być tam już dosyć duże zimno.

Temi dniami zachwyciliśmy pomiędzy innymi jeńcami także jeden szwadron hużarów Kienmajera, wraz z Szefem szwadronu. Officerowie i żołnierze onegoż, będą na słowo honoru puszczeni do domu.

Dziennik Angielski Morning Chronicle, umieścił z powodu terazniejszey wojny między Francją i Rosją następujący artykuł:

„Historja rozumu ludzkiego nie tak nadzwyczajnego nie wystawia, iako niewiedomość panującą teraz względem terazniejszych zdobyciów, przyszłych powodzeń, i dalszych zamiarów Napoleona w wojnie na Północy. — Jeżeli są polityczne twierdzenia, mogące być uważanemi za nierozsądne i niedorzeczne, tedy zaiste są niemi twierdzenia, przytaczane na obronę rad gabinetu Moskiewskiego. Wzmiankuie historyja ludy, uciekające przed potężnym zwycięzcą i zostawiające poza so-

bą pustynie, aby za niemi nie tak szybko postępował. Maxyma terażniejszych czasów nakazuje nawet stawiać raczey most złoty dla silnego nieprzyjaciela uciekającego, anizeli przywodzić go do rozpaczey; ale nie czytaliśmy ieszcze w kronikach politycznych i wojskowych przykłądu takowego głupstwa, iakie się teraz daie widzieć, żeby dozwalać nieprzyjacielowi zabierać bezkarnie kraie bogate i żyzue, część najpiękniejszą obszernego Państwa, pełną wspaniałych miast, i wielką ludność mającą. Żeby tego dozwoić, potrzeba byz zmuszonym, i przegrac kilka wielkich bitew iedne po drugich, albo nieznać chwały ijdobra kraiu swojego. Iedno z tego dwoyga zdań czeka Moskalów względem terażniejszey ich kampanii, tyle iuż pamiętney i ważney w przyszłych iey skutkach. Oburzenie się nasze na kłamstwa, iakimi durzą codziennie lud ławowierny, gdy nam prawią o zwycięstwach Moskalów i śpiewanych u nich Te Deum, skłoniło nas do wystawienia rzetelnego stanu, a oraz dowiedzenia iasnie, że rozpoczęta wojna, i prowadzona iak wiadomo, może przynieść zaszczyt osobistemu męstwu żołnierzy Moskiewskich, ale musi się na zniszczeniu Rossyi zakończyć.“

„Nadaremnie prawią o zaciągu ludzi do woyska wmieście, pod którego bramami stoi iuż nieprzyjaciel; nierozsądkiem iest myśleć o dywersyi wtyle Jenerała, którego poprzedza zwycięstwo: takie działanie może dokonać zniszczenia pobitego woyska, a najmniejszego nie sprawi wrazenia na tryumfującym nieprzyjacielu, który prócz tego wszelkie przedsięwziął środki, iakie mu przewa iego nadaie, aby nie napastowano stanowisk, które za sobą zostawia. Kto widzi chorągwie swoje powiewające na wieżach stolicy, nie ma przyczyny obawiania się drugiey wojny, iakąby mógł wiesdz z nim tenże sam nieprzyjaciel na opuszczoney kraiu iego granicy. Można to zastosować do przygotowań, iakimi nas od tak dawna durzą, i do wszystkich niedorzeczności, wymyślanych na niewiecznienie błędu ludów. Gdy syn Filipa Macedończyka czynił układy w stolicy Persyi, a Rzymianie bez zwyciężonemi po wszystkich stolicach ucywilizowanego świata, nie odstępowali prez to nic z warunków, iakie narzucać zdawało się im rzeczą słuszną i zgodną z polityką, że garstka nieukontentowanych uciekała z głębi kraiu na ostatnie granice, i pednosiła oręż opodal od nieprzy-

iaciela, przed którym haniebnie pierzchała.“

„Iakiz iest ninieyszy stan woyny? Oto Państwo Moskiewskie rozlegleysze, aniteli słynące niegdys w dawnych Włoszech, przechodzi mimo ogromności swojej znacznymi częściami w moc nieprzyjaciela, a z dwóch iego wspaniałych stolic iedna może byz do sięgniona, druga zaś bardzo iest bliska wzięcia. Nikt nie wąpi w ninieyszych okolicnościach, iż zamiarem iest Napoleona zaćknąć orły swoje na murach Moskwy, a mało kto powątpiewa, że ma do spełnienia tego zamiaru sposoby. (Iuż go spełnił.) Ale są tacy, którzy sądzą, że lubo aż do Moskwy doydzie, Państwo atoli Moskiewskie będzie ieszcze całe, i że stolica tego Państwa, przez Piotra W. założona, postawi Monarchę Moskiewskiego w stanie utrzymania się ieszcze na wysokim stopniu, na iakim był między Monarchami Europeyskimi i Azyatyckimi. Lecz krótkie wyjaśnienie obali ten przesąd. Niemniey krew iest potrzebną do bytu stworzeń, iak kraj zajęty iuż od Francuzów, a mianowicie Moskwa (dokąd aby się nie dostali Boże uchwycić) sa koniecznie potrzebnemi do utrzymania białej, mocy, bogactw i potęgi, a nawet bytu Petersburga. — Dla tego ta przepysza stolica założona wśród bagien, iż założyciel iey chciał się dostać na morze Bałtyckie, bo morza Białe, Azowskie, Kaspyskie i Czarnie nie były dostatecznymi dla widoków niasyconey ambicyi Piotra I., a ta polityka dała pochóp do owych środków w tém całym rozległym Państwie dla wrócenia handlu z iego naturalnych i łatwych kanałów, a przeniesienia go do niemy naturalnych i niemy łatwych do przywania. Nareszcie, przez roboty cały wiek utrwalające, przez woyny zobcemi, i przez ucisk wewnętrzny, pochtonął w siebie sam Petersburg połowę handlu całego Monarchii. Zaledw e można uwierzyć, iż przed końcem 1800 roku szło corocznie kanałem Ladogskim do tego ulubionego miasta 15000 statków, wiozących bogactwa licznymi kanałami, które ie przeryniają; niektóre statki przybywały z niezmiernych lasów Syberyi, i przeszło 1000 mil (Francuzkich) płynęły.“

„Podług takiego rzutu oka, można założyć takowetwierdzenie: Gdy oręż Francuzki poprzecina te żyły, utraci Petersburg zdrowie, a nawet i życie; tudzież, iż opau-

wanie linii ciągnącej się od uścia Dźwiny do Moskwy, tamując wszelki związek z całą częścią Europy leżącą na południe tej granicy, zapewnią zdobywcy posiadanie wszystkich dostatków i zasilków Państwa. Handel Petersburski nie ma nic z natury swojej podobnego do handlu żadnego innego kraju. Ogłos zwycięstw nie miesza tam spokojności mieszkańców; dym z pieców rzemieślniczych nie zaciemia tam, iak u nas, atmosfery; dóm bogatego handlarza nie jest zawalony ani owemi ogromnemi belami, ani owemi beczkami, iakie po naszych miastach nadmorskich i handlowych widzimy. Wszystko w Petersburgu ma postać stolicy Cesarzki, gdzie tylko bogactwa i zbytki spotrzącać się dają, a nie widać śladu przykrych zabiegów, iakie się za zwycięzcy czynią dla ich nabycia. Ale chociaż wewnątrz tej stolicy nic nie robią, wszędzie atoli przemysł trudni się utrzymaniem tej okazałości. Trzy główne rzeki w zachodniej części Państwa Moskiewskiego, to jest, Dźwina, Niemień i Dniepr mają początek zjednych źródeł blisko Smoleńska. Niedaleko zaś jest rozległy kawał kraiu tak zaokrąglony, iżby go łatwo ogrodzić można, z tamąd to pochodzą owe konopie, których Anglii tyle potrzebuje dla swoich okrętów wojennych i kupieckich. Są także w bliskości trzy wielkie składy tego płodu i rozmaitych innych towarów krajowych. Jeden z tych składów jest w Gzacku, z kąd wyszedł buletyn Francuzki pod d. 3. Września; nadto, są w okolicy ogromne gmachy, gdzie wszystko, nim weydzie w handel, bywa przygotowane.

„Takie to jest położenie, taka część kraiu, takie fabryki i składy, które Moskale zmuszeni byli zostawić nieprzyjacielowi. Gdy zaś Petersburg brał wszystko z tego kraiu, przepadła więc cała ważność jego pod względem handlu. Miarkować można, iak Francuzi będą umieli korzystać z wszelkiej łatwości, iaką im, taki kraj podaie, do przewiezienia tego, co im się będzie zdawało, bądź do Rygi, bądź na inne dogodne miejsce na południu odnogi Finlandzkiej. — Skutki tego nadzwyczajnego i nagłego zwrócenia drogi mogłyby pod wielu względami być pomyslane dla zachodnich prowincyj Moskiewskich i dla Polski. Wszystkie ostre prawa, które wbrew dobru kraiu nakazywały zwozić te obfite plody do miasta Cesarzkiego,

tem samémby upadły; zwrócony handel do neutralnych kanałów swoich stałby się kwitującym, a sam tylko Petersburg na témby cierpiał.“

„Każdy widzi, iż w rozbiórce stan Państwa Moskiewskiego wśród strasznej walki, wiaką się wdało, nie zastanawialiśmy się nad skutkami tej walki pod względem naszym, i nie zastanowimy się teraz nad tem, lubo zbliska dotyka przewagę morską i handel Państwa Angielskiego; lecz gdy się uczynią uwagi w tej mierze, nie trudno będzie dowieść, że w tej świeżej rachubie politycznej, równie niezręcznej iak inne, Ministrowie nasi dosięgną według zwyczaju dwoistego celu, iaki sobie zawsze zakładają. Przywiodą sprzymierzeńca naszego do zguby, i nas uczynią uczestnikami tejże zguby, co jest niestety! przeznaczeniem Anglii i fatalnym skutkiem tej polityki, która od 10 lat, iak trwa wojna nierostropnie wiedzona, sprowadza na nas, i wciągnionych do nas, sprawy wszelkie nieszczęścia, iakimi chcemy uporczywie obarczyć nieprzyjaciela, umiającego zrecznie korzystać z usiłowań naszych, czynionych dla obalenia jego potęgi.“

Rossya.

Dnia 18. Października miał się odbyć w Rossyi nowy zaciąg do woyska. Fabryki rossyjskie doznały przez wojnę przeskody w robotach, i nie wystarczaia już potrzebom woyska.

Multan i Wołoszczyzna.

Z Bukurestu d. 2. Października. — Kaimakan i Postelnik nowego Xięcia Wołoszczyzny Janko Karadszyna, przybyli do naszego miasta. Pierwszy nazywa się Grzegorz Sutoz, syn Michała Beja, drugi zaś Czapan. Władze rossyjskie trzymają jednakże ciągle wodze rządowe aż do drugiego (14.) Października, iako dnia traktatem pokoju oznaczonego. Dywan rządzi pod temiż Władzami, przezco ten przeciąg czasu staie się nader zgubnym dla prowincyj naszych, i tak już całkiem wycieczonych, a stan nasz staie się podobnym do zupełnego prawie bezrządu. Xiążę Szkarłat Kalimachi, który nie dawno z niewoli rossyjskiej powrócił i Hospodarem Multan mianowany został, znajduje się tu jeszcze

dotychczas, i czeka podobnie na ustąpienie Rossyan z powierzonej mu prowincyi, dla obojga onęże wposiadłość.

Chalib Effendi wyjechał dnia wczorajszego do Ruszczyka chcąc być obecnym rozpoczęciu Beiramu; iednakże tu znowu powróci.

Nowo mianowany W. Wezyr Hurszyl Basza przybył już do Szumli, i zdaie się ten nowy swój Urząd z dzielnością rozpoczynać. Powołał on do siebie wszystkich Ajanów z Rumelii dla naradzenia się z nimi nad środkami do utrzymania spokoyności i porządku w tęj prowincyi; rozkazał oraz znanemu Bosniakowi Aga i dwóm innym niespokoynym Ajanom głowy pościnać.

Admirał rossyyski Czyczagow posłał przed odjazdem swoim z Jass następującą notę do Dywanu Multańskiego:

„Wojsko Nad-Dunayskie opuszcza Multany. Wojna, której byliście świadkami, ustała już. Macie teraz pokóy i rząd, do którego nawykliście, a który wam był pożytecznym. Znosiliście ciężary wojenne!

Ofiary Wasze są wiadome, a przyczyna tej wojny czyni Wam honor. N. Imperator Alexander dziękuje Wam. Szczęście Waszej oyczyzny było zainiarem iego Oycowskiej pieczołowitości! Bądźcie zapewnionymi, iż On dobrze o Was myślał. Dzielne wojsko, które Was od ucisków wojny uwolowało, śpieszy teraz do nowych zwycięstw, błogosławione przez własne Wasze błogostawstwo.“

W Jassach d. 18. (30.) Sierpnia 1812.

(Podpisano) Czyczagow.

Dnia 9. i 10. Października Metropolitą Gabryel i Skarłat (Karol) Sturza, Gubernator części kraiu przypadły Rossyjskiej, wyjechali z Jass do Kisznewa, miasta gubernskiego. Tamże miał także wyjechać Senator Milasiewicz. Wszystkie potrzeby wojenne z Benderu, Kili, Akermana i Chocimia przewiezione będą na lewy brzeg Dunaiu; powód tego jest niewiadomy. Małe oddziały wojsk rossyyskich, które stały ieszcze w Multanach i na Wołoszynie, już ztamtąd wychodzą.

Metcorologiczne postrzeżenia we Lwowie od dnia 13. do 18. Października 1812.

| Dnie. | Czas postrzeżenia | Barometr. | Cieptomierz Reaumura. | Wilgocio mierz. | Kierunek Wiatrów. | Odmiany powietrza. |
|-------|-------------------|-------------|-----------------------|-----------------|-------------------|--------------------|
| 13 | Wsch. Słońc. | 27, 10, 1. | † 8, 5. | 79, 8. | Po. Po. W. słaby | pogoda. |
| | 2. popołud. | 27, 9, 6. | † 19. | 56. | Po. Po. W. średni | pogoda. |
| | 10. w nocy | 27, 8, 9. | † 10, 8. | 82, 5. | Po. Po. W. słaby | pogoda. |
| 14 | Wsch. Słońc. | 27, 8, 0. | † 8, 8. | 94, 6. | Po. Po. W. słaby | chmury. |
| | 2. po połud. | 27, 8, 6. | † 13, 5. | 75, 1. | Po. słaby, | chmury. |
| | 10 w nocy | 27, 9, 1. | † 9, 1. | 81, 5. | Po. Z. słaby | pogoda. |
| 15 | Wsch. Słońc. | 27, 9, 0. | † 6, 4. | 85, 7. | Po. Po. W. słaby | jasno. |
| | 2. po połud. | 27, 8, 7. | † 11, 8. | 73, 6. | Po Po. W. średni | gęste chmury. |
| | 10. w nocy | 27, 10, 3. | † 6, 2. | 84, 8. | Po. Z. słaby | pogoda. |
| 16 | Wsch. Słońc. | 27, 9, 9. | † 3, 4. | 91, 9. | Po. W. W. słaby | chmury, mgła. |
| | 2. po połud. | 27, 7, 4. | † 8, 8. | 91, 4. | W. słaby | dészcz. |
| | 10. w nocy | 27, 6, 7. | † 8, 3. | 88, 1. | Po. Pa. W. średni | gęste chmury. |
| 17 | Wsch. Słońc. | 27, 8, 5. | † 5, 8. | 93, 3. | Z. średni. | dészcz. |
| | 2. popołud. | 27, 10, 0. | † 8, 7. | 85, 6. | Z. średni | dészcz. |
| | 10. w nocy | 27, 11, 2. | † 5, 9. | 92, 7. | Po. Z. słaby | dészcz. |
| 18 | Wsch. Słońc. | 27, 11, 8. | † 5, 4. | 93, 3. | P. Z. słaby | gęste chmury. |
| | 2. po połud. | 27, 11, 8. | † 10, 5. | 69, 8. | P. Z. Z. średni | chmury. |
| | 10. w nocy | 27, 10, 11. | † 5. | 79, 8. | Po. Z. średni | chmury. |